

ಬರಿನವ್ವ' ಎಂದು ಲಗಸೆವ್ವನ ಗೆಳತಿ ಕೇರಿ ಕಾಳವ್ವ ಕೈ ಬೀಸುತ್ತ ನಡೆದಳು. ಲಗಸೆವ್ವನು ಇನ್ನು ಅಂಗಳ ಕಸಾ ಗುಡುಸೋದು ಮುಗಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂಬವ್ವ ಬುತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೊರಬಂದಳು.

ಅಂಬವ್ವ ಬರೂದನ್ನ ನೋಡಿದ ರೇವಣವ್ವ, 'ಏನ ಸೊಸಿಮುದ್ದ ಬುತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಜಲ್ಲಿನ ಅಡವಿಗೆ ಹೊಂಟಿಲ್ಲ' ಎಂದು ರೇವಣವ್ವ ಕೇಳಿದಳು.

'ಹೌದತ್ತಿ, ಊರಿಂದ ಮಗಾ ಬರಾವ ಅದಾನ, ದೌಡ ಅವರಿಗೆ ನ್ಯಾರಿ ಕೊಟ್ಟು ಬರಬೇಕು' ಎಂದಳು.

'ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯ ನೋಡು ನಿನ್ನಂತಹ ಸೊಸೆ ನಮ್ಮ ಮನೀಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ' ಎಂದು 'ಹಳಿ-ಹಚಿ' ಅನ್ನುತ್ತ ಅಂಗಳ ಕೆದರುತ್ತಿದ್ದ ನಾಯಿಗೆ ಬೆದರಿಸಿದಳು.

'ಹಾಳಾದ್ದು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತೋ' ಎಂದು ರೇವಣವ್ವ ಯಾಸಿ ದೀಡಿ ಮಾತಾಡಿದಳು.

ಅತ್ತಿ ಬೈಯುವುದು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡ ಲಗಸೆವ್ವ, 'ಹಾಳಾದ ಎಮ್ಮಿ ಮೇವ ಹಾಕಿದ್ದು ಕುಂತಗೊಂಡ ತಿಂತಾದ, ಎದ್ದು ತಿಲ್ಲಾಕ ಯಾವ ಬ್ಯಾನಿ ಬಂದದ ನಿನಗ, ಏಳು ಏಳು ಎದ್ದು ತಿನ್ನು, ಮುಂಜಾಳದ್ದು ಹಳ್ಳಾಳಕ್ಕ ಸರ್ಯಾಡಿ ಬರಬರದಾ' ಎಂದು ಎಮ್ಮಿಗೆ ಬೈದಂಗ ಮಾಡಿ ಅತ್ತಿ ರೇವಣವ್ವನನ್ನು ಮೂದಲಿಸಿದಳು.

ಇದು ಕೇರಿಯ ಮನೆ-
ಮನೆ ಕಥೆಯಾಗಿತ್ತು.
ಕೇರಿಯ ಎಲ್ಲರ
ಸಂಸಾರಂಧ್ರ

